

A mexikói és közép-amerikai asszonygyilkosságok

Az Európai Parlament 2007. október 11-i állásfoglalása az asszonygyilkosságokról (feminicídiumokról) Közép-Amerikában és Mexikóban és az Európai Unió szerepéről az e jelenség elleni küzdelemben (2007/2025(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1948-as Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az 1966-os gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányára és a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni 2003-as egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvre (palermói jegyzőkönyv),
- tekintettel a nők elleni erőszak megelőzéséről, büntetéséről és felszámolásáról szóló 1994-es Amerika-közi egyezményre (Belém do Pará-i Egyezmény),
- tekintettel a kínzás és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód elleni 1984-es egyezményre és annak 2002-es fakultatív jegyzőkönyvére valamint jobb végrehajtásának kívánalmára,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979-es egyezményre (CEDAW) és annak 1999-es fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az 1948-as Emberi Jogok és Kötelességek Amerikai Nyilatkozatára és „a nők jogainak Ciudad Juárez-beli (Mexikó) helyzete, és a nők azon joga, hogy sem erőszakot, sem megkülönböztetést ne kelljen elszenvedniük” című, 2003. március 7-i – az emberi jogok Amerika-közi bizottsága által készített – jelentés ajánlásaira,
- tekintettel a Ciudad Juárez városában a nők elleni erőszak megelőzésével és kiküszöbölésével foglalkozó mexikói szövetségi bizottság harmadik igazgatási jelentésére, amely a 2005 májusától 2006 szeptemberéig tartó időszakot öleli fel,
- tekintettel az Európa Tanács férfiak és nők esélyegyenlőségével foglalkozó bizottsága által készített, nagyszámú nő és lány Mexikóban történt eltűnéséről és megöléséről szóló, 2005. május 12-i jelentésének ajánlásaira, továbbá az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1454(2005) sz. határozatában foglalt ajánlásokra, valamint a Miniszteri Bizottság által 2005. szeptember 28-án elfogadott válaszban foglalt ajánlásokra,
- tekintettel „a nők emberi jogainak és a nemi különbséget tekintetbe vevő megközelítésnek az integrációja: nők elleni erőszak” című, 2006. január 13-i jelentés – amely tartalmazza a Yakın Ertürk, az ENSZ nők elleni erőszakot, annak okait és következményeit vizsgáló különleges megbízottja által feltárt tényeket, miután

Mexikóban járt egy küldöttség élén,

- tekintettel „a nők emberi jogainak és a nemi különbséget tekintetbe vevő megközelítésnek az integrációja: nők elleni erőszak” című, 2005. február 10-i jelentés – amely tartalmazza a Yakın Ertürk által feltárt tényeket, miután Guatemalában járt egy küldöttség élén,
 - tekintettel a 2006. április 19-én a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság és az Emberi Jogi Albizottság által szervezett, „A nőgyilkosságok: Mexikó és Guatemala” című közös nyilvános meghallgatásra,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és a tagállamai, másrészt a Mexikói Egyesült Államok közötti gazdasági, politikai koordinációs és együttműködési megállapodásra¹, az egyrészt az Európai Közösség és a tagállamai, másrészt a Costa Rica Köztársaság, a Salvadori Köztársaság, a Guatemalai Köztársaság, a Hondurasi Köztársaság, a Nicaraguai Köztársaság és a Panamai Köztársaság közötti, politikai párbeszédre és együttműködésre vonatkozó 2003-as megállapodásra (ratifikálás alatt) és az egyrészt az Európai Gazdasági Közösség és másrészt a Costa Rica Köztársaság, a Salvadori Köztársaság, a Guatemalai Köztársaság, a Hondurasi Köztársaság, a Nicaraguai Köztársaság és a Panamai Köztársaság közötti együttműködési keretmegállapodásra²,
 - tekintettel a 2001–2006 és 2007–2013 közötti időszakokra készített, a közép-amerikai országokkal kapcsolatos bizottsági regionális stratégiai dokumentumra és a Mexikóval kapcsolatos bizottsági országos stratégiai dokumentumra,
 - tekintettel a harmadik, a nemek közötti egyenlőségre és a nők önállósulására vonatkozó milleniumi fejlesztési célra (MFC),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6–0338/2007),
- A. mivel Mexikó és az összes közép-amerikai állam aláírta és megerősítette az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát,
- B. mivel Mexikó is betöltötte az Egyesült Nemzetek Emberi Jogi Tanácsa elnökségét,
- C. mivel 1999 óta Mexikó megfigyelői státusszal rendelkezik az Európa Tanácsban, és e státuszával élve részt vesz a Miniszterek és Nagykövetek Tanácsának ülésein; mivel Mexikó is megerősítette a palermói jegyzőkönyvet,
- D. mivel Mexikó ratifikálta a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Alapokmányát,
- E. mivel a „femicídium” kifejezés a nők elleni erőszaknak a Belém do Pará-i egyezmény 1. cikkében megalkotott jogi fogalom meghatározásán alapul – „e megállapodás értelmében nő elleni erőszak a női mivolton alapuló minden olyan cselekmény vagy magatartás, amely halált, sérüléseket vagy fizikai, szexuális vagy pszichikai szenvedést okoz a nőnek akár közéleti, akár magánéleti szempontból”;

¹ HL L 276., 2000.10.28., 44. o.

² HL L 63., 1999.3.12., 39. o.

mivel a feminicídium megbüntetése és a felszámolása kötelesség, valamint minden jogállam számára prioritás kell legyen,

- F. mivel ezen állásfoglalás egy felhívás az egyes országokban fennálló, kevéssé kielégítő helyzet hatékony javítására, és mivel az ebben kifejtett megállapítások és javaslatok semmi esetre sem jelentenek vádat vagy vádiratot teljes mértékben szuverén, a nemzetközi politikai szinten egyenlő partnerként elismert országok kormányával szemben,
- G. mivel a nők elleni erőszak nem pusztán regionális, hanem a világ összes országára – beleértve az európaiakat is – kiterjedő jelenség; mivel ez az állásfoglalás egy átfogó stratégiába illeszkedik, amelynek célja cselekvéseknek és erőfeszítéseknek az Európai Unió és a partner országok általi együttes megvalósítása annak érdekében, hogy felszámolják és megelőzzék nők erőszakos halálát, bárhol is következzenek be ezek az esetek; továbbá mivel ebben az értelemben szükség van a latin-amerikai és az európai országok közötti párbeszéd, együttműködés és a legjobb gyakorlatok kölcsönös cseréje előmozdítására,
- H. mivel a Ciudad Juárez-ben és Guatemalában történő nőgyilkosságok többségét rendkívüli brutalitás jellemzi, és számos áldozat ellen követtek el szexuális erőszakot, ami önmagában is kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódot jelent; mivel Ciudad Juárez esetében több jelenség kombinációjáról van szó, amely magába foglalja a demográfiai növekedést, a migrációt, illetve a szervezett bűnözés jelenlétét is, s mivel ezen emberölések jelentős része olyan területeken történt, ahol mexikói gyártó üzemek (maquiladoras) működnek, és ezekben az üzemekben nincsenek meg a nők védelméhez szükséges biztonsági intézkedések; mivel az Egyesült Nemzetek különleges megbízottjának, Yakın Ertürknek a Mexikóról szóló, fent említett jelentése szerint szükség van e területeken olyan infrastruktúra kialakítására, amellyel biztonságosabbá tehető a munkavállalók utazása,
- I. mivel az ezen állásfoglalás tárgyát képező feminicídiumok nem magyarázhatóak kizárólag az „általános erőszakos légkörrel”, hanem a megkülönböztetést és a nők számára – és még inkább a bennszülött nők számára – kedvezőtlen helyi társadalmi-gazdasági környezetet is figyelembe kell venni, továbbá a szegénység magas szintjét, a nők gazdasági függőségét, a bandák működését és azt is, hogy nem számolják fel az illegális alakulatokat és a titkos biztonsági szerveket,
- J. mivel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1454(2005) sz. határozata szerint a mexikói hatóságok jelenleg minden szinten komoly erőfeszítéseket tesznek e városok szociális hálójának helyreállítása és a nők elleni erőszak leküzdése érdekében, továbbá a nőgyilkosságok és -eltűnések felderítése céljából, és e bűntények elkövetői, illetve azon tisztviselők bíróság elé állítása céljából, akik kezdetben elhanyagolták a nyomozásokat és akadályozták az igazságszolgáltatási szervek működését,
- K. mivel a büntetlenség néhány esetére e téren, vagyis az e cselekményekért felelős egyének felelősségre vonásának – ténybeli vagy jogi – elmaradására büntetőjogi, igazgatási, fegyelmi vagy polgári téren, a nyomozások vagy az ítéletek eredménytelenségére, a költségvetési források hiányára vagy azokra a nehézségekre, amelyekkel a női áldozatok vagy a családjuk gyakran találkoznak az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés terén,

- L. mivel egy jogállamnak kötelessége, hogy előmozdítsa azokat a politikákat, amelyek a nők számára általában – és a leghátrányosabb helyzetben lévők számára különösen – megfelelő védelmet biztosítanak a megkülönböztetések, az erőszak és végül a feminicídium ellen; mivel elsősorban a hatóságok valamennyi szintjének valamint a társadalom egészének figyelmét kell felhívni e probléma súlyosságára,
- M. mivel a feminicídium és a büntetlenség elleni küzdelemnek elő kell irányoznia a mindenféle megkülönböztetés megelőzésére és kiküszöbölésére vonatkozó intézkedések megerősítését jogalkotási téren, továbbá hozzáférhetőbb feljelentési eljárásokat és védelmi intézkedéseket a feljelentők számára, valamint a bírósági rendszer és eljárások megerősítését (különösen a szervezett bűnözés elleni küzdelem tekintetében) a bűnügyi nyomozásoktól a határozatok végrehajtásáig,
- N. mivel egyes esetekben az intézmények újjáépítése vagy megerősítése alapvető fontosságú a nők elleni erőszak elleni hatékony küzdelemhez és emberi és pénzügyi erőforrásokat igényel,
- O. tekintettel az ENSZ 1995-ben Pekingben tartott 4. nőkről szóló világkonferenciájára cselekvésre felszólító küldetési nyilatkozatának 9. pontjára, amely a megelőző évtized valamennyi nemzetközi konferenciáján hangoztatott alapvető elv is: „E cselekvési program megvalósítása – ideértve az egyes államok jogalkotását és fejlesztési stratégiák, politikák, programok és prioritások kidolgozását is – az egyes államok szuverén felelőssége, amelyeknek az összes emberi jog és az alapvető szabadság tiszteletben tartásával, a különféle vallási és erkölcsi értékek, a kulturális örökség és az egyének és közösségek világnézeti meggyőződésének figyelembevételével és szigorú tiszteletben tartásával segíteniük kell a nőket abban, hogy teljes mértékben élhessenek alapvető jogaikkal az egyenlőség, a fejlődés és a béke elérése céljából”,
- P. mivel elfogadhatatlan, hogy kínzáshoz folyamodjanak annak érdekében, hogy feminicídiumok feltételezett elkövetőitől beismerő vallomáshoz jussanak,
- Q. mivel két holland állampolgárságú nő lett feminicídium áldozata: Hester Van Nierop 1998-ban és Brenda Susana Margaret Searle 2001-ben, a két bűnöst 33 és 39 évnyi börtönbüntetésre ítélték 2007. február 26-án³, ám az ítélet még nem jogerős,
- R. mivel a feminicídiumok és - bizonyos esetekben - a nők ellen elkövetett bűncselekmények tettesei büntetlenségének problematikája még ma is létezik,
- S. mivel az erőszak ismétlődő jellegű azokban az országokban, ahol a társadalmi sztereotípiák miatt a nők az ilyen erőszak különféle formáinak elsődleges áldozatai lesznek,
- T. üdvözölve a Mexikóban elfogadott jogalkotási intézkedéseket, különösen a 2007. februárban elfogadott, a nőknek az erőszak nélküli élethez való jogáról szóló általános törvényt, valamint olyan szakintézmények létrehozását szövetségi és helyi szinten, mint pl. a nők elleni erőszakos cselekményekhez kapcsolódó bűncselekményekkel foglalkozó különleges ügyész 2006-ban létrehozott tisztsége, a Juárez-bizottság és az Országos Nőügyi Intézet,

³ Brenda Searle esetében a felelősök pere öt évig tartott, és 2007-ben fejeződött be.

- U. elismerve a közép-amerikai államok jogrendjében tapasztalható, a nők jogainak elismerésére irányuló jogalkotási erőfeszítéseket, aggodalommal figyelve ugyanakkor az ilyen jogszabályok végrehajtása terén tapasztalható nehézségeket és késedelmeket,
- V. mivel a párbeszéd és az együttműködés parlamentközi szövetségére, amely egyesíti a spanyol, mexikói és guatemalai parlamentek tagjait, és célja a nők elleni erőszak felszámolását szolgáló jogalkotási intézkedések elfogadásának elősegítése,
- W. mivel a demokrácia és a jogállam fejlesztésének és megszilárdításának, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásának szerves részét kell képezniük az Európai Unió külső cselekvéseinek,
- X. mivel az Európai Közösség és Mexikó között kötött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodás emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradéka jogilag kötelező és kölcsönös jellegű,
- Y. mivel az Európai Unió és partnerei, amikor egy harmadik országgal az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradékot tartalmazó megállapodást írnak alá, felelősséget vállalnak azért, hogy megvizsgálják, vajon a kérdéses harmadik ország e megállapodás aláírásakor tiszteletben tartja-e az emberi jogok terén meglévő nemzetközi előírásokat, és mivel e záradék kölcsönös jelleggel bír,
1. kéri, hogy a régió kormányai és az európai intézmények szigorúan tartsák be az emberi jogok védelmére vonatkozó különböző jelentésekben és nemzetközi jogi eszközökben megfogalmazott ajánlásokat, különösen azokat a fentebb említetteket, amelyek a nők emberi jogaira vonatkoznak; ebben a tekintetben elismeri a nők és férfiak közötti egyenlőség terén Mexikóban elért eredményeket, üdvözli a megkülönböztetés megelőzésére és kiküszöbölésére vonatkozó szövetségi törvényt, és a megkezdett út folytatására ösztönzi Mexikót;
 2. nyomatékosan kéri Mexikó és Közép-Amerika kormányait, hogy fogadják el az ENSZ által meghatározott MFC-k eléréséhez szükséges valamennyi intézkedést;
 3. felhívja a tagállamok kormányait, hogy a latin-amerikai országokkal folytatott kétoldalú kapcsolataik, illetve az európai intézményeket, hogy az ilyen országokkal folytatott stratégiai partnerségük keretében együttműködési programok révén, valamint pénzügyi és technikai források igénybevételével támogassák a nők elleni erőszak terén a megelőzési és védelmi politikákat, így a nemi hovatartozás problematikájával kapcsolatos figyelemfelhívó és képzési programok létrehozását és erősítését, növeljék az emberölésekre vonatkozó nyomozati munkát végző szervek költségvetését, hozzanak létre hatékony védelmi rendszereket a tanúk, az áldozatok és családjaik számára, erősítsék meg a bíróságok, a biztonsági testületek és az ügyészek kapacitását annak érdekében, hogy megkönnyítsék a felelősök üldözését és elítélését, valamint a drogkereskedelem és a szervezett bűnözés elleni küzdelmet; kéri továbbá e területeken a jobb intézményi koordináció előmozdítását minden kormányzati szinten;
 4. kéri az európai intézményeket, hogy mozdítsák elő az Európai Unió és a tagállamok, valamint a közép-amerikai országok és Mexikó közötti párbeszédet, valamennyi szinten támogatva a kezdeményezéseket, és törekedve a nők elleni erőszak felszámolására, valamint ösztönözve megfelelő védelmi intézkedések meghozatalát az áldozatok és családjaik számára;

5. kéri az Európai Uniót, hogy ösztönözze az intézményi szintű koordinációt Mexikóval és a közép-amerikai államokkal, támogatva egy csere- és együttműködési program létrehozását a nők elleni erőszak elleni együttműködés területén, s előmozdítva a tagállamok és partnereik igazgatási szervei közötti együttműködést az e területre vonatkozó támogatási és oktatási projektek megvalósítása céljából;
6. elismeri a büntetlenség elleni küzdelemre irányuló nyilvánvaló szándékot, amelyről a guatemalai kongresszuson részt vevő politikai pártot tettek tanúbizonyságot, és amelyet a guatemalai büntetlenség elleni nemzetközi bizottság (CICIG) létrehozása is bizonyít; nyomatékosan kéri az említett országban megválasztandó kormányt, hogy folytassa az erre irányuló erőfeszítéseket, nevezetesen a nemzetközi bizottság feladatának elvégzéséhez szükséges intézményi feltételek megteremtésével; valamint felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy kísérelje figyelemmel a büntetlenség elleni eme közös vállalkozás végrehajtását;
7. arra buzdítja Közép-Amerika országait, hogy hozzák meg az ahhoz szükséges valamennyi intézkedést, hogy hatékonyan lehessen küzdeni a nőkkel szembeni erőszak ellen; kéri, hogy ezek az intézkedések biztosítsák az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és az Emberi Jogok és Kötelességek Amerikai Nyilatkozatában foglalt emberi jogok teljes körű tiszteletben tartását, például a női áldozatok és családjuk számára nyújtott ingyenes ügyvédi segítséget; felkéri Mexikó szövetségi kormányát, hogy folytassa az egymást követő kormányok által e célból indított erőteljes fellépéseket;
8. felhívja Mexikó és Közép Amerika országainak kormányait, hogy szüntessék meg a nemzeti jogszabályaikban a nőkkel szemben meglévő megkülönböztető elemeket; elismeri Mexikónak a megkülönböztetés megelőzéséről és felszámolásáról szóló szövetségi törvény, valamint a férfiak és nők egyenlőségéről szóló általános törvény eszközével e téren elért eredményeit, és felkéri ezen országok hatóságait, hogy segítsék elő a családon belüli erőszak és a munkahelyi és a közélet valamennyi más területén előforduló szexuális zaklatás büntetté való minősítését célzó jogalkotási kezdeményezéseket, illetve dolgozzanak ki politikákat és normákat a büntetlenség megszüntetésére és a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, támaszkodva a civil társadalom feminicídiumok és azok áldozataival foglalkozó szereplői által megfogalmazott következtetésekre és ajánlásokra;
9. nyomatékosan felhívja Mexikó és Közép Amerika országainak kormányait, hogy tartsák tiszteletben és könnyítsék meg a feminicídiumok áldozatai rokonainak és az emberi jogokat védelmezőinek támogatásával foglalkozó nem kormányzati szervezetek és civil társadalmi szervezetek tevékenységét, támogassák az áldozatok családjait azáltal, hogy hatékony védelmi rendszereket hoznak létre a tanúk számára, valamint az áldozatok családjai érdekében olyan kárpótlási mechanizmusok előmozdításával, amelyek a pénzügyi kárpótláson túlmenően lelki támaszt és a bírósági utat is biztosítják számukra, és alakítsanak ki párbeszédet ezekkel a szereplőkkel, továbbá ismerjék el a társadalomban betöltött lényeges szerepüket;
10. arra buzdítja Mexikó és Közép Amerika országainak kormányait, hogy a nemzeti jogszabályokban biztosítsák a női munkavállalók jogait, és minden kormányzati szinten gyakoroljanak ellenőrzést a nemzetközi vállalkozások fölött annak érdekében, hogy a vállalkozások szociális felelőssége keretében tartsák tiszteletben a női

alkalmazottaik integritását, biztonságát, testi és mentális jólétét és jogait;

11. nyomatékosan kéri Belize, Honduras és Nicaragua kormányait, hogy ratifikálják CEDAW fakultatív jegyzőkönyvét;
12. arra kéri a Bizottságot, hogy a jelenleg hatályos vagy tárgyalások alatt álló megállapodások keretében mozdítsa elő egy, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó végrehajtási mechanizmus létrehozását célzó kölcsönös záradék beillesztését, amelynek jogi megfogalmazása a tagállamok, Mexikó és a közép-amerikai államok által aláírt nemzetközi megállapodásokban kimondott kötelezettségeken és kötelezettségvállalásokon alapszik, miközben különös figyelmet fordítanak a nők jogaira, valamint a nők és férfiak egyenlőségére, ahogyan a CEDAW-ban, annak fakultatív jegyzőkönyvében és az Emberi Jogok és Kötelességek Amerikai Nyilatkozatában szerepel;
13. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Mexikóval és a közép-amerikai országokkal folytatott együttműködése keretében adjon elsőbbséget a régió igazságszolgáltatási és büntetés-végrehajtási rendszerei átszervezésének és megerősítésének, előmozdítva a legjobb gyakorlatok cseréjét, figyelemfelhívó kampányok, valamint az áldozatok, tanúk és családtagok védelmét szolgáló mechanizmusok létrehozását, különösen a feminicídiumokkal kapcsolatos feljelentések esetében; úgy véli, hogy az együttműködésbe más szereplőket – nevezetesen a nemzetközi munkaügyi irodát és az OECD-t – is be lehetne kapcsolni annak érdekében, hogy adott esetben a nők számára biztonságot, méltó munkakörülményeket és béregyenlőséget garantáló programok legyenek kidolgozhatók;
14. felkéri a Bizottságot, hogy tegyen egy, többek között a 2008, májusban Limában tartandó EU-Latin Amerika és a Karibi országok (LAC) csúcstalálkozóán megtartandó euro-latin amerikai Közös Parlamenti Közgyűlés által megvitatandó módszertani javaslatot a feminicídiumok és a büntetlenség elleni küzdelemre irányuló európai kezdeményezések koordinálási módjára, együttműködésben a helyi intézményekkel és szervezetekkel, illetve tegyen lépéseket annak érdekében, hogy felkeltse ezek személyzetének érzékenységét a nemek közötti egyenlőség és a nők elleni erőszak kérdései iránt; kéri továbbá, hogy ezeket a kezdeményezéseket rendszeresen mutassák be és vitassák meg a nőjogért és a nemek közötti egyenlőségét felelős bizottságában, együttműködve a közép-amerikai országokkal folytatott kapcsolatokért felelős küldöttséggel és az EU-Mexikó parlamenti vegyes bizottsághoz delegált küldöttségével;
15. kéri a Bizottság mexikói küldöttségét, hogy az utóbbi években végzett tevékenység folytatásaképpen minél hamarabb dolgozzon ki az emberi jogokkal kapcsolatban új, a következő három tengely köré szerveződő programot: a) a mexikói jogszabályok harmonizálása, összhangban az emberi jogok területén vállalt nemzetközi kötelezettségekkel, b) a nőkkel szembeni erőszak felszámolása; c) az igazságszolgáltatási rendszer reformja;
16. kéri a Bizottságot, hogy az emberi jogok mexikói és közép-amerikai országok helyzetével kapcsolatos programok számára a kétoldalú együttműködés költségvetésébe illesszen be külön költségvetési sort annak érdekében, hogy az erre szánt gyatra pénzügyi források ne sérüljenek;

17. nyomatékosan kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a Mexikó és Közép-Amerika kormányaival folyó politikai párbeszédbe, illetve a civil társadalommal folytatott párbeszédbe integrálják a nők elleni erőszak – különösen a feminicídium – és az áldozatok családjainak és a támogató szervezeteknek az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése kérdését;
18. üdvözli a nemi dimenzió kérdésében tett erőfeszítéseket, és nyomatékosan kéri az érintett közösségi szerveket, hogy támogassák egy állandó párbeszéd kialakítását és az ide vonatkozó pozitív tapasztalatok megosztását, valamint az ezekben való részvételt; felkéri ugyanakkor a Bizottságot, hogy a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó országokénti stratégiai dokumentumokban szenteljen erőteljesebb figyelmet a feminicídiumok, illetve a nők elleni erőszak és diszkrimináció kérdésének, valamint tegyen javaslatot egy cselekvési tervre;
19. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a férfiak és a nők közötti diszkrimináció tilalma terén tett lépéseket, és járuljanak hozzá egy olyan strukturált párbeszéd létrehozásához, amelynek célja az ide vonatkozó legjobb gyakorlatok megosztása;
20. kéri a Bizottságot, hogy készítsen felmérést a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatásról, és azt – amint lehet, és a jövőbeli EU-Közép-Amerika társulási megállapodásról szóló tárgyalások keretében – egészítse ki a férfiak és nők közötti egyenlőségre gyakorolt hatás értékelésével, amelynek eredményei figyelembe vehetők majd a megállapodások megkötésekor;
21. felkéri a Bizottságot, hogy adjon tájékoztatást a jövőbeli EU-Közép-Amerika társulási megállapodásról szóló tárgyalások keretében a témában elért előrehaladásról, és ezt a megállapodások megkötése előtt vagy mindenképpen az EU –LAC limai csúcstalálkozója előtt;
22. arra buzdítja a tagállamok Európai Unióhoz delegált állandó képviselőit és nagykövetségeit, hogy szervezzenek kerekasztal beszélgetéseket a nőkkel szembeni erőszak különböző formáiról, és különösen a feminicídiumról és a büntetlenségről azok világszintű összefüggéseiben, amelyekben részt vesznek majd a különböző parlamenti hálózatok és kezdeményezések, kutatási központok, az emberi jogok, a férfiak és nők közötti egyenlőség és az áldozatok családjai védelmével foglalkozó egyesületek;
23. kéri a közép-amerikai országokkal fenntartott kapcsolatokkal foglalkozó küldöttségét és az EU–Mexikó parlamenti vegyes bizottságot, hogy módszeresen foglalják bele a „Nők elleni erőszak, feminicídiumok és büntetlenség Mexikóban, Közép-Amerikában és Európában” pontot a régióba látogató küldöttségeik, továbbá a mexikói és közép-amerikai parlamenti küldöttségek európai látogatásainak programjába annak érdekében, hogy módszeresen nyomon lehessen követni az emberi jogok helyzetét, ahogyan azt az Európai Parlament küldöttségi elnökeinek 2006. évi konferenciája által jóváhagyott normák előírják;
24. javasolja együttes nyilvános meghallgatás szervezését a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, az Emberi Jogi Albizottság és az illetékes küldöttségek között a 2008. évi limai csúcstalálkozó előtt annak érdekében, hogy megvonják a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem keretében mind az Európai Unióban, mind Közép-Amerikában elfogadott intézkedések, illetve a nőkkel szembeni erőszak elleni

küzdelem keretében létrehozott intézmények tapasztalatainak mérlegét;

25. kéri, hogy ebbe a mérlegbe foglalják bele minden olyan áldozatok esetét, aki egy tagállam állampolgára;
26. az ezen állásfoglalásban foglalt valamennyi indok alapján nyomatékosan felkéri a Tanácsot és a Tanács jövőbeni elnökségeit, hogy fogadjanak el a nők jogairól szóló iránymutatásokat, amelyek jelentősen hozzájárulnának az EU emberi jogok terén folytatott politikája tartalmának és koherenciájának megerősítéséhez;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanácsnak, valamint a tagállamok, az Egyesült Mexikói Államok, Bélize, továbbá a Guatemala-i, a Costa Rica-i, az El Salvador-i, a Honduras-i, a Nicaragua-i és a Panamai Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.